A°. 1925. N°. 3.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE *van den 13den Januari 1925, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 25sten November 1924* (Staatsblad No. 537), *tot regeling van:*

a. de binnenlandsche en de buitenlandsche verloven voor Surinaamsche en voor Curaçaosche burgerlijke landsdienaren;

b. de verlofbezoldigingen, te kwijten uit de Surinaamsche en uit de Curaçaosche geldmiddelen.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 25 Augustus 1924, 10de Afdeeling, N°. 2;

Overwegende, dat het wenschelijk is de bepalingen nopens de binnenlandsche en de buitenlandsche verloven voor Surinaamsche en voor Curaçaosche burgerlijke landsdienaren, alsook de bepalingen nopens de verlofbezoldigingen, te kwijten uit de Surinaamsche en uit de Curaçaosche geldmiddelen, te herzien, en die bepalingen in één regeling samen te vatten;

Gelet op de artikelen 36 en op de artikelen 38 en 48 van de Reglementen op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname* en in de kolonie *Curaçao;*

Den Raad van State gehoord (advies van 23 September 1924, N°. 47);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 17 November 1924, 10de Afdeeling, N°. 42;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Van verloven in het algemeen.

Artikel 1.

1. De in dit besluit geregelde verloven voor Surinaamsche en voor Curaçaosche burgerlijke landsdienaren worden onderscheiden in:

a. verloven buiten bezwaar van den Lande;
b. binnenlandsche verloven;
c. buitenlandsche verloven.

2. Aan binnenlandsche verloven is verbonden het genot van verlofbezoldiging ten laste van de Surinaamsche dan wel van de Curaçaosche geldmiddelen, aan buitenlandsche verloven het genot van verlofbezoldiging, zoomede van overtocht of vergoeding voor overtochtskosten ten laste van die geldmiddelen, een en ander op den voet van de ter zake thans bestaande of nader vastgestelde bepalingen.

3. Verlof buiten bezwaar van den Lande en binnenlandsch verlof worden doorgebracht in *Suriname*, indien de betrokkene Surinaamsch, in *Curaçao*, indien hij Curaçaosch landsdienaar is. De verlofganger heeft vrijheid zich in het eerste geval in *Suriname*, in het tweede geval in *Curaçao* op te houden waar hij verkiest, tenzij de Gouverneur in bijzondere gevallen anders bepaalt. De Gouverneur is bevoegd vergunning te verleenen om het verlof geheel of ten deele in een ander land door te brengen. Ten aanzien van zoodanig verlof is mede van toepassing het bepaalde in den slotzin van het volgend lid.

4. Buitenlandsch verlof wordt doorgebracht in *Nederland* of in een ander land buiten de keerkringen; in het laatste geval is de keuze van het land en zoo mogelijk de plaats van verblijf onderworpen aan de goedkeuring van den Gouverneur, of, in daartoe leidende gevallen, van Onzen Minister van Koloniën. Voor verandering van het land of (en) de plaats van verblijf buiten *Nederland*, *Suriname* en *Curaçao* gedurende den verloftijd wordt vereischt de voorafgaande goedkeuring van den Gouverneur, dan wel, in daartoe leidende gevallen, die van Onzen Minister van Koloniën.

5. De Gouverneur en, in daartoe leidende gevallen, Onze Minister van Koloniën, zijn bevoegd om verloven te verleenen, te verlengen, in te korten of in te trekken.

6. Wanneer aan een landsdienaar, die wegens afloop van zijn verlof naar *Suriname* of naar *Curaçao* zou moeten terugkeeren, door Ons of van Onzentwege dienstverrichtingen onderscheidenlijk in het belang van *Suriname* of van *Curaçao* zijn opgedragen, is Onze Minister van Koloniën bevoegd hem verlenging van verlof te verleenen voor zoolang als in verband met die verrichtingen noodig is, in

daartoe leidende gevallen met geheel of gedeeltelijk behoud van het genot van zijne verlofbezoldiging.

7. Tot inkorting van een verleend of verlengd verlof wordt slechts overgegaan bij verlof buiten bezwaar van den Lande en bij verlof wegens langdurigen, onafgebroken dienst indien de belangen van den dienst zulks dringend vorderen; voorts bij verlof wegens ziekte indien de landsdienaar vóór het einde van den verloftermijn weder in staat is zijne werkzaamheden te gaan hervatten. De desbetreffende beschikking is met redenen omkleed.

8. Intrekking van verloven geschiedt alleen ingeval van nood, bij oorlog, oorlogsgevaar, opstand of andere dringende omstandigheden.

9. Een verlof heeft niet het verlies van de betrekking, welke de verlofganger krachtens vaste aanstelling vervulde, ten gevolge. De Gouverneur voorziet, voor zooveel noodig, in de waarneming van de betrekking.

10. In dit besluit wordt onder „bezoldiging" verstaan het bedrag, dat den pensioengrondslag van den landsdienaar uitmaakt, met dien verstande, dat, ten aanzien van de vaststelling van de aan een binnenlandsch verlof verbonden verlofbezoldiging, de boven de jaarwedde genoten wordende voordeelen, waarvan het beloop of de geschatte waarde een onderdeel van den pensioengrondslag vormt, alleen dan in aanmerking komen, voor zoover de landsdienaar gedurende het verlof het genot daarvan derft.

Van vrijstellingen van dienst.

Artikel 2.

1. Bij besluit van den Gouverneur worden voorschriften vastgesteld, krachtens welke aan al dan niet van eene vaste aanstelling voorziene landsdienaren, met behoud van hunne bezoldiging of van een gedeelte daarvan, vrijstelling van dienst wordt verleend.

2. Bij de bepaling van het landsinkomen gedurende eene vrijstelling van dienst van een niet van eene vaste aanstelling voorzienen landsdienaar, houdt de Gouverneur rekening met alle aan den landsdienaar toegekende voordeelen, vergoedingen voor onkosten daaronder niet begrepen.

3. De duur van de vrijstelling mag ten hoogste één maand bedragen; die termijn mag, doch alleen ten aanzien

van niet van eene vaste aanstelling voorziene landsdienaren, met ten hoogste één maand worden verlengd.

4. De Gouverneur is bevoegd vergunning te verleenen om den tijd, waarvoor vrijstelling van dienst is verleend, geheel of ten deele in een ander land door te brengen.

Van verloven buiten bezwaar van den Lande.

Artikel 3.

1. Verlof buiten bezwaar van den Lande wordt slechts, voor zooveel de belangen van den dienst dit gedoogen, verleend aan landsdienaren, die van eene vaste aanstelling zijn voorzien.

2. De duur van het verlof wordt naar omstandigheden geregeld. De aanvankelijk vastgestelde verloftermijn mag, in daartoe leidende gevallen, worden verlengd, met dien verstande, dat elke verlenging op zich zelf voor ten hoogste zes maanden zal worden toegestaan.

Van binnenlandsche verloven.

Artikel 4.

De landsdienaar, die voorzien is van eene vaste aanstelling, heeft aanspraak op verkrijging van binnenlandsch verlof in geval van:

a. langdurigen, onafgebroken dienst;

b. ziekte.

Artikel 5.

Binnenlandsch verlof wegens langdurigen, onafgebroken dienst wordt slechts verleend voor zooveel de belangen van den dienst dit gedoogen. Weigering uit dien hoofde van een zoodanig verlof geschiedt bij eene met redenen omkleede beschikking, waarbij mede een termijn wordt bepaald, na afloop waarvan toekenning van het verlof opnieuw in overweging zou kunnen worden genomen.

Artikel 6.

1. Wegens langdurigen, onafgebroken dienst in burgerlijke betrekkingen, met inbegrip van daaraan onmiddellijk voorafgeganen dienst in militaire betrekkingen, in *Suriname* dan wel in *Curaçao* of in *Suriname* en *Curaçao* tezamen van ten minste zes jaren, wordt, tenzij de landsdienaar uitdrukkelijk verlof voor een korter tijdvak aanvraagt, de duur

van het binnenlandsch verlof, met inachtneming van het bepaalde in het tweede lid, op twee maanden gesteld.

2. De duur van een geheel of ten deele in een ander land door te brengen verlof mag worden bepaald op, of verlengd tot ten hoogste vijf maanden.

3. Indien een binnenlandsch verlof wegens langdurigen, onafgebroken dienst is ingekort, mag de landsdienaar, zoodra de reden voor inkorting heeft opgehouden te bestaan, desverlangd, weder in het genot van binnenlandsch verlof wegens langdurigen, onafgebroken dienst worden gesteld, indien het ingekorte verlof niet langer dan anderhalve maand onderscheidenlijk vier en een halve maand heeft geduurd. De duur van het nader verlof mag alsdan worden bepaald op ten hoogste het tweevoud van den tijd, welke aan de onderscheidenlijk in het eerste lid en in het tweede lid genoemde tijdvakken van twee maanden of van vijf maanden nog ontbrak.

4. Indien het in het vorig lid bedoelde nader verlof niet wordt genoten, ondergaat, voor het verkrijgen van aanspraak op toekenning van een volgend binnenlandsch verlof wegens langdurigen, onafgebroken dienst, de in het eerste lid vermelde diensttijd eene vermindering met evenveel kwartalen als het aantal weken bedraagt, welke het genoten verlof korter heeft geduurd dan de onderscheidenlijk in het eerste lid en in het tweede lid genoemde tijdvakken van twee maanden of van vijf maanden. Tijdvakken van minder dan één week komen hierbij niet in aanmerking. Op den duur van zoodanig volgend verlof heeft een en ander echter geen invloed.

Artikel 7.

1. Binnenlandsch verlof wegens ziekte wordt slechts verleend, wanneer uit eene schriftelijke verklaring van eene door den Gouverneur aangewezen, wat *Suriname* betreft, te *Paramaribo*, en wat *Curaçao* betreft, te *Willemstad* zetelende, met ten minste drie leden adviseerende Commissie van geneeskundigen volgt, dat zoodanig verlof noodzakelijk is voor herstel van gezondheid van den landsdienaar. Uit de verklaring moet voorts blijken, of, naar het oordeel van de Commissie, de ziekte (of ziekten) al dan niet ontstaan is (zijn) in en door de uitoefening van het ambt of ter zake van die uitoefening, hetzij tengevolge van gewelddadige

aanranding of verzet, hetzij van met gevaar gepaard gaande dienstverrichtingen.

2. Strekt de aanvraag om een binnenlandsch verlof wegens ziekte geheel of ten deele in een ander land te mogen doorbrengen, dan geeft de in het vorig lid bedoelde Commissie mede haar oordeel te kennen over de vraag, of, in verband met den gezondheidstoestand van den landsdienaar, diens verblijf in het land en (of) ter plaatse, waarheen hij zich zou wenschen te begeven, voor zijn herstel bezwaar oplevert.

Artikel 8.

1. Ten aanzien van een op de Nederlandsche Bovenwindsche eilanden werkzaam zijnden landsdienaar is de Gouverneur van *Curaçao* bevoegd om genoegen te nemen met eene door één Gouvernements-geneeskundige afgegeven overeenkomstige, ambtseedige verklaring, indien uit deze verklaring tevens blijkt, dat de gezondheidstoestand van den landsdienaar niet gedoogt, dat hij de reis naar *Willemstad* onderneemt, ten einde voor de in het vorig artikel bedoelde Commissie te verschijnen.

2. Indien uit de in het vorig lid bedoelde verklaring van den Gouvernements-geneeskundige mede blijkt, dat de landsdienaar de beschikking van den Gouverneur ter zake van een verlof wegens ziekte niet zou kunnen afwachten zonder ernstig nadeel voor zijne gezondheid, is de Gezaghebber van de Bovenwindsche eilanden bevoegd, om, onder nadere goedkeuring van den Gouverneur, vergunning tot dadelijk vertrek naar een ander land te verleenen.

Artikel 9.

1. Wegens ziekte wordt de duur van een binnenlandsch verlof aanvankelijk op ten hoogste één maand gesteld.

2. Deze termijn kan éénmaal met gelijk tijdvak en daarna telkens voor een tijdvak van ten hoogste drie maanden worden verlengd, wanneer ten gevolge van een onderzoek van den landsdienaar door de in het eerste lid van artikel 7 bedoelde Commissie van geneeskundigen deze, met beknopte vermelding van de gronden, waarop haar oordeel berust, schriftelijk verklaart:

a. dat verder verlof tot herstel van gezondheid voor den landsdienaar dringend noodzakelijk is;

b. dat uiterlijk binnen het tijdvak, gedurende hetwelk de landsdienaar nog in het genot van verlof zou mogen worden gesteld, herstel van gezondheid waarschijnlijk is.

3. In daartoe leidende gevallen kan, in plaats van de in het vorig lid bedoelde verklaring, genoegen worden genomen met eene overeenkomstige, ambtseedige verklaring van den in artikel 8 bedoelden Gouvernements-geneeskundige.

4. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid en in het tweede lid kan, indien uit de door de in het tweede lid bedoelde Commissie dan wel door den in het derde lid bedoelden Gouvernements-geneeskundige afgegeven verklaring blijkt, dat het herstel van de gezondheid van den betrokken landsdienaar niet binnen twee maanden te wachten is, de aanvangstermijn van het verlof aanstonds worden gesteld op ten hoogste vier maanden, als het verlof in *Suriname* dan wel in *Curaçao*, en op ten hoogste vijf maanden, als het verlof geheel of grootendeels in een ander land zal worden doorgebracht.

5. Ook met inachtneming van het bepaalde bij artikel 21 mag de duur van het geheele verlof elf maanden niet te boven gaan.

Artikel 10.

1. Aan den landsdienaar, die een binnenlandsch verlof in een ander land doorbrengt, kan, wegens ziekte, telkens voor een tijdvak van ten hoogste drie maanden verlenging van den duur van het verlof worden verleend, mits daardoor de geheele duur van het verlof, ook met inachtneming van het bepaalde bij artikel 21, elf maanden niet te boven gaat en mits, bij verblijf in *Nederland*, ten aanzien van het onderzoek naar zijn gezondheidstoestand gehandeld is als in het eerste lid van artikel 18 is vermeld en, bij verblijf buiten *Nederland*, overeenkomstig het derde lid van dat artikel.

2. Het bepaalde bij artikel 17 is mede van toepassing op verloven als in artikel 9 en in het eerste lid van dit artikel bedoeld.

3. Het bepaalde bij artikel 18 is mede van toepassing ingeval de wegens ziekte met verlof zijnde landsdienaar in zijn werkkring in *Suriname* dan wel in *Curaçao* wenscht terug te keeren.

4. Het bepaalde bij artikel 18 is eveneens van toepassing op den landsdienaar in het genot van een in een ander land doorgebracht wordend verlof buiten bezwaar van den

Lande, die, voor zooveel hij niet aanspraak op buitenlandsch verlof wegens ziekte zou kunnen doen gelden, tijdens den duur van het voormeld verlof aanvraag doet ter verkrijging van een eveneens in een ander land door te brengen binnenlandsch verlof wegens ziekte.

Artikel 11.

1. De landsdienaar, die langer dan twee maanden in het genot is geweest van binnenlandsch verlof wegens ziekte, mag zijne werkzaamheden niet hervatten voordat uit eene verklaring van de in het eerste lid van artikel 7 bedoelde Commissie van geneeskundigen, dan wel, in daartoe leidende gevallen, uit eene verklaring van den in artikel 8 bedoelden Gouvernements-geneeskundige, is gebleken, dat zijn gezondheidstoestand hem veroorlooft den dienst te hervatten.

2. De overlegging van de in het eerste lid omschreven verklaring wordt niet vereischt, wanneer Onze Minister van Koloniën den betrokken landsdienaar vergund heeft ter hervatting van zijn dienst naar *Suriname* dan wel naar *Curaçao* terug te keeren, nadat deze, overeenkomstig het in artikel 18 bepaalde, geneeskundig is onderzocht.

Van buitenlandsche verloven.

Artikel 12.

1. De landsdienaar, die voorzien is van eene vaste aanstelling en ten behoeve van 's Lands burgerlijken (of militairen) dienst werd uitgezonden, heeft aanspraak op verkrijging van buitenlandsch verlof in geval van:

a. langdurigen, onafgebroken dienst;

b. ziekte.

2. Een buitenlandsch verlof wegens langdurigen, onafgebroken dienst kan bovendien worden verleend aan niet-uitgezonden, van eene vaste aanstelling voorziene burgerlijke landsdienaren, mits aan hunne betrekking een minimum-jaarwedde van in *Suriname* en in *Curaçao* onderscheidenlijk f 3500 en f 3000 is verbonden.

3. Het bepaalde bij artikel 5 is mede van toepassing op een buitenlandsch verlof wegens langdurigen, onafgebroken dienst.

4. Wanneer ten tijde dat het vertrek met verlof zou moeten plaats vinden, in de klasse of in het onderdeel der klasse van het vervoermiddel, waarin de reis zou moeten worden aanvaard, voldoende logeergelegenheid ontbreekt,

dan wel de gebruikelijke scheepsgelegenheid niet beschikbaar is en geene termen bestaan om den betrokken landsdienaar overtocht te verleenen in eene hoogere klasse of in een hooger onderdeel van eene klasse, dan wel langs een anderen dan den gebruikelijken weg of op eene andere dan de gebruikelijke wijze, mag, op den voet van het bepaalde bij artikel 5, de toekenning van het aangevraagd verlof worden opgeschort.

5. Mocht overeenkomstig plaatsgebrek oorzaak zijn dat een landsdienaar niet met de laatste voor hem passende scheepsgelegenheid naar *Suriname* of naar *Curaçao* zou kunnen vertrekken, dan mag zijn terugkeer met de vorige of met een volgende scheepsgelegenheid geschieden, met dien verstande dat zijn verlof dienovereenkomstig nader wordt geregeld.

Artikel 13.

1. Wegens langdurigen, onafgebroken dienst in burgerlijke betrekkingen, met inbegrip van daaraan voorafgeganen dienst in militaire betrekkingen, in *Suriname* dan wel in *Curaçao* of in *Suriname* en in *Curaçao* tezamen van ten minste acht jaren, of van ten minste tien jaren, onderscheidenlijk voor wat betreft de in het eerste lid en in het tweede lid van artikel 12 bedoelde landsdienaren, wordt, tenzij de landsdienaar uitdrukkelijk verlof voor een korter tijdvak aanvraagt, de duur van het buitenlandsch verlof op acht maanden gesteld.

2. Bedraagt de diensttijd, naar de voormelde onderscheiding, méér dan acht of méér dan tien jaren, dan wordt voor elk vol jaar daarboven het verlof voor één maand langer, doch in geen geval voor langer dan één jaar verleend.

3. Wij behouden Ons voor om, in zeer bijzondere gevallen, bij een met redenen omkleed besluit te bepalen, dat aan een door Onzen Minister van Koloniën ten behoeve van 's Lands dienst naar *Suriname* dan wel naar *Curaçao* uitgezondene, die nog geen acht achtereenvolgende jaren aldaar heeft gediend, hetzij voor eens hetzij telkens buitenlandsch verlof wegens langdurigen dienst mag worden verleend vóór het bereiken van den in het eerste lid vastgestelden diensttijd van acht jaren. De duur van het verlof, verleend in verband met een bij zoodanig besluit vastgestelden diensttijd, is gelijk aan dien van een verlof als bedoeld in het eerste lid; voor langeren diensttijd wordt de duur berekend overeenkomstig het tweede lid.

4. Indien een buitenlandsch verlof wegens langdurigen, onafgebroken dienst is ingekort, mag de landsdienaar, zoodra de reden voor de inkorting heeft opgehouden te bestaan, desverlangd, weder in het genot van buitenlandsch verlof wegens langdurigen, onafgebroken dienst worden gesteld, indien het tijdvak van inkorting van het oorspronkelijk verlof ten minste twee maanden heeft bedragen. De duur van het nader verlof mag alsdan worden bepaald op ten hoogste het tweevoud van den verloftijd, waarvan geen gebruik is kunnen worden gemaakt.

5. Indien het in het vorige lid bedoeld nader verlof niet wordt genoten, zullen voor het verkrijgen van aanspraak op toekenning van een volgend buitenlandsch verlof wegens langdurigen, onafgebroken dienst, de in het eerste lid vermelde, dan wel ingevolge het derde lid vastgestelde, diensttijden eene vermindering ondergaan met evenveel jaren als het aantal maanden bedraagt, gedurende welke geen gebruik van een toegekend verlof is kunnen worden gemaakt. Tijdvakken van minder dan één maand komen hierbij niet in aanmerking. Op den duur van zoodanig volgend verlof heeft een en ander geen invloed.

Artikel 14.

1. Met inachtneming van het bepaalde in het tweede lid wordt een buitenlandsch verlof wegens ziekte slechts verleend wanneer de betrokken landsdienaar een onafgebroken, met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij artikel 20 berekenden diensttijd van ten minste drie jaren in *Suriname* dan wel in *Curaçao* of in *Suriname* en in *Curaçao* tezamen heeft vervuld en indien uit eene schriftelijke verklaring van de in artikel 7 bedoelde Commissie van geneeskundigen volgt, dat genezing binnen de keerkringen, ten gevolge van het gemis van middelen door de natuur of de wetenschap geschonken, onwaarschijnlijk is en dat een verblijf buiten de keerkringen daarom dringend noodzakelijk is voor herstel van gezondheid van den landsdienaar. In deze verklaring worden de gronden, waarop het oordeel der Commissie berust, beknopt vermeld. Uit de verklaring moet voorts blijken:

a. of, naar het oordeel der Commissie, de ziekte (of ziekten) al dan niet ontstaan is (zijn) in en door de uitoefe-

ning van het ambt of ter zake van die uitoefening, hetzij ten gevolge van gewelddadige aanranding of verzet, hetzij van met gevaar gepaard gaande dienstverrichtingen;

b. binnen welken tijd, naar het oordeel der Commissie, het herstel der gezondheid van den betrokken landsdienaar zou mogen worden verwacht, dan wel of, zoo het herstel van gezondheid meer dan één jaar zou kunnen vorderen, zulks niettemin binnen dat tijdvak niet uitgesloten is.

2. Is de ziekte het gevolg van een der onder letter *a* van het vorig lid bedoelde omstandigheden, dan blijft de in den aanhef van dit artikel gestelde eisch ten aanzien van den diensttijd van den betrokken landsdienaar buiten toepassing.

3. In geval van eene aanvraag om een buitenlandsch verlof wegens ziekte, geheel of ten deele buiten *Nederland* door te brengen, is het tweede lid van artikel 7 van toepassing.

4. Ten aanzien van op de Nederlandsche Bovenwindsche eilanden werkzaam zijnde landsdienaren, is de Gouverneur van *Curaçao* bevoegd om genoegen te nemen met eene door één Gouvernements-geneeskundige afgegeven overeenkomstige, ambtseedige verklaring, indien uit deze verklaring tevens blijkt, dat de gezondheidstoestand van den betrokken landsdienaar niet gedoogt dat deze de reis naar *Willemstad* onderneemt ten einde voór de in artikel 7 bedoelde Commissie te verschijnen.

5. In daartoe leidende gevallen heeft de Gezaghebber van de Bovenwindsche eilanden, met betrekking tot de in het vorig lid bedoelde landsdienaren, gelijke bevoegdheid als die, welke hem bij het tweede lid van artikel 8 is verleend.

6. Voor landsdienaren, die uit anderen hoofde dan een hun verleend buitenlandsch verlof wegens langdurigen dienst of wegens ziekte, zich ingevolge opdracht of met toestemming van den Gouverneur in een ander land bevinden, heeft het onderzoek naar de noodzakelijkheid van een buitenlandsch verlof wegens ziekte plaats, bij verblijf in *Nederland*, op de wijze als in het eerste lid van artikel 18 is vermeld, en, bij verblijf buiten *Nederland*, overeenkomstig het derde lid van dat artikel.

Artikel 15.

1. Wegens ziekte wordt de duur van een buitenlandsch

verlof, rekening houdende met het, ingevolge het bepaalde onder letter *b* van het eerste lid van artikel 14 door de in dat artikel bedoelde Commissie van geneeskundigen aangegeven tijdvak, binnen hetwelk het herstel der gezondheid van den betrokken landsdienaar zou mogen worden verwacht, aanvankelijk op ten hoogste één jaar gesteld.

2. De termijn kan, om dezelfde reden, éénmaal of meermalen, telkens voor een tijdvak van ten hoogste zes maanden, worden verlengd. Met inachtneming van het bepaalde bij artikel 21, mag de duur van het geheele verlof echter dien van twee en een half jaar niet te boven gaan.

Artikel 16.

Een buitenlandsch verlof wegens langdurigen dienst kan, wegens ziekte van den betrokken landsdienaar, met inachtneming van het bepaalde in het tweede lid van artikel 15, en binnen de daarbij gestelde tijdgrenzen, worden verlengd.

Artikel 17.

De termijn van een buitenlandsch verlof wegens ziekte wordt ingekort wanneer, uit een door den landsdienaar al dan niet op diens verzoek ondergaan geneeskundig onderzoek, ingesteld op de wijze als in artikel 18 is bepaald, gebleken is dat inmiddels herstel van gezondheid is verkregen, of dat van hervatting der ambtswerkzaamheden geen belemmering kan worden verwacht voor het herstel van gezondheid.

Artikel 18.

1. De landsdienaar, die in het genot is van een buitenlandsch verlof wegens ziekte, wordt zoo mogelijk vóór het verstrijken van den loopenden verloftermijn onderworpen aan het onderzoek van eene door Onzen Minister van Koloniën aangewezen Commissie van geneeskundigen. Deze Commissie houdt bij het vaststellen van hare verklaring — welke beknoptelijk de gronden vermeldt waarop het oordeel berust — rekening met den aard van den werkkring van den landsdienaar.

2. Voor het verkrijgen van verlofverlenging moet uit de zooeven bedoelde verklaring inzonderheid blijken, dat om de in het eerste lid van artikel 14 vermelde redenen die verlenging dringend noodzakelijk wordt geacht voor het herstel der gezondheid van den betrokken landsdienaar, en

voorts, ingeval aan het verder verlof genot van verlofbezoldiging verbonden blijft, binnen het tijdvak, gedurende hetwelk de landsdienaar uiterlijk nog in het genot van zoodanig verlof zou mogen worden gesteld, herstel van gezondheid waarschijnlijk is. In daartoe leidende gevallen moet uit de verklaring mede blijken, of, in verband met den gezondheidstoestand van den landsdienaar, diens verblijf in het land en ter plaatse, waar hij zich bevindt of waarheen hij zich zou wenschen te begeven, raadzaam mag worden geacht.

3. Indien een landsdienaar met verlof, als in het eerste lid bedoeld, zich buiten *Nederland* ophoudt, kan, in plaats van de in dat lid omschreven geneeskundige verklaring, genoegen worden genomen met eene, door één of meer, al dan niet door den Gouverneur dan wel door Onzen Minister van Koloniën daarvoor aangewezen, bevoegde geneeskundigen, na onderzoek van den landsdienaar op diens kosten afgegeven en door den daartoe in aanmerking komenden Nederlandschen diplomatieken of consulairen ambtenaar gelegaliseerde, overeenkomstige verklaring.

Bijzondere bepalingen betreffende verloven.

Artikel 19.

1. Voor het verkrijgen van verlof of van verlenging van verlof wendt de landsdienaar zich zoo tijdig mogelijk schriftelijk tot den Gouverneur, dan wel, in daartoe leidende gevallen, tot Onzen Minister van Koloniën.

2. Het desbetreffend verzoekschrift moet zooveel mogelijk alle gegevens bevatten, welke voor de regeling van het verlof of van de verlenging daarvan worden vereischt.

3. Het verzoekschrift, de beschikking van den Gouverneur en alle andere stukken, op de aanvraag en op de toekenning van verloven betrekking hebbende, zijn in *Suriname* vrijgesteld van zegel en leges en in *Curaçao* van zegel.

Artikel 20.

1. Ten aanzien van de toepassing der artikelen 6 en 13 geldt het navolgende:

a. de diensttijd moet volbracht zijn op het tijdstip, waarop het verlof wegens langdurigen, onafgebroken dienst ingaat;

b. bij de berekening van den diensttijd komt mede de tijd in aanmerking, gedurende welken vrijstelling van dienst is genoten dan wel in een ander land eene opdracht is vervuld, wordende, wat dit laatste betreft, de tijd buiten de keerkringen doorgebracht voor de helft in rekening gebracht;

c. de tijd, welke met verlof buiten bezwaar van den Lande en met binnenlandsch verlof wegens ziekte is doorgebracht, alsmede de tijdvakken van schorsing van den landsdienaar in den ambtelijken dienst, gelden niet als onderbreking van den diensttijd doch worden bij de berekening hiervan voor een daaropvolgend binnenlandsch- of buitenlandsch verlof wegens langdurigen dienst in mindering gebracht.

2. Indien de ziekte, uit hoofde waarvan het binnenlandsch verlof werd verkregen, het gevolg is geweest van de omstandigheid, bedoeld in de laatste zinsnede van het eerste lid van artikel 7 en onder letter *a* van het eerste lid van artikel 14, vindt geen aftrek van diensttijd plaats.

Artikel 21.

1. Indien een landsdienaar binnen twee maanden na afloop van een verlof wegens langdurigen dienst verlof vraagt wegens ziekte, komt de duur van het eerstvermeld verlof voor de toepassing van artikel 9, vijfde lid, van artikel 10, eerste lid, van artikel 15, tweede lid, en van artikel 16, in mindering van den langsten duur van het ziekteverlof.

2. Indien de ziekte het gevolg is van de omstandigheid, bedoeld in de laatste zinsnede van het eerste lid van artikel 7 en onder letter *a* van het eerste lid van artikel 14, ondergaat de langste duur van het ziekteverlof geen vermindering.

Artikel 22.

1. De in verband met het verleenen of verlengen van verlof afgegeven geneeskundige verklaringen hebben het karakter van een advies. De verklaringen, bedoeld in artikel 9, tweede lid en vierde lid, en in artikel 14, eerste lid, gaan vergezeld van een uitvoerig, in verzegelden omslag gesloten ziekteverslag, afgegeven door den geneeskundige, onder wiens behandeling de betrokken landsdienaar geweest

is, en, voor zooveel noodig, aangevuld met de bevindingen van de Commissie of van den Gouvernements-geneeskundige, die den patiënt heeft onderzocht.

2. Kan zoodanig verslag niet worden overgelegd, dan treedt daarvoor in de plaats een door die Commissie of door den Gouvernements-geneeskundige zelfstandig opgemaakt ziekteverslag.

3. Moet de verlofganger later overeenkomstig artikel 18 geneeskundig worden onderzocht, dan wordt het ziekteverslag in den verzegelden omslag zoo spoedig mogelijk door tusschenkomst van Onzen Minister van Koloniën aan de in het eerste lid van dat artikel bedoelde Commissie ter kennisneming toegezonden.

4. Deze Commissie is bevoegd om den landsdienaar voor zich te doen verschijnen en hem in het belang van zijn spoedig herstel gedragsregelen voor te schrijven. Zij is voorts bevoegd om hem telkens, wanneer zij dit noodig acht, weder voor zich te doen verschijnen en ook ongevraagd verslag over den toestand uit te brengen.

5. Ook Onze Minister van Koloniën is bevoegd den landsdienaar te allen tijde aan een nieuw onderzoek te doen onderwerpen.

6. Eene verklaring, volgens welke een landsdienaar geschikt zou zijn voor hervatting van zijne werkzaamheden in *Suriname* of in *Curaçao*, is slechts zes maanden geldig; wenscht de landsdienaar de terugreis eerst aan te nemen nadat deze zes maanden verstreken zijn, dan moet hij zich vóór zijn vertrek opnieuw aan een dergelijk geneeskundig onderzoek onderwerpen, naar den uitslag waarvan over zijn terugkeer zal worden beslist.

Artikel 23.

Uiterlijk op het hem door of vanwege den Gouverneur dan wel door of vanwege Onzen Minister van Koloniën daarvoor opgegeven tijdstip, wendt de landsdienaar zich schriftelijk tot dien Gouverneur, onderscheidenlijk tot dien Minister, voor de regeling van zijn terugkeer naar *Suriname* dan wel naar *Curaçao*, of ter verkrijging van verlofverlenging.

Artikel 24.

1. Buitenlandsch verlof wordt slechts verleend aan den landsdienaar, op wiens behoud in 's Lands dienst prijs gesteld

wordt. Het wordt niet dan bij uitzondering toegekend aan den landsdienaar, die door zijn diensttijd reeds aanspraak op verkrijging van pensioen kan doen gelden, en dan nog slechts indien uit eene verklaring van de in artikel 7 bedoelde Commissie van geneeskundigen gebleken is, dat hij na afloop van het verlof de voor 's Lands dienst noodige geschiktheid waarschijnlijk nog dan wel wederom bezitten zal en indien de Gouverneur, bij eene met redenen omkleede beschikking, heeft verklaard, dat zijn behoud voor 's Lands dienst ook verder gewenscht wordt.

2. Ontstaat de aanspraak op pensioen tijdens een verlof, dan worden, indien de in artikel 18 bedoelde Commissie niet verklaren kan, dat de landsdienaar na afloop van het verlof de voor 's Lands dienst noodige geschiktheid waarschijnlijk nog dan wel wederom bezitten zal en indien eene verklaring van den Gouverneur als in het vorig lid bedoeld niet voorhanden is, verlenging of verdere verlenging van het verlof niet verleend.

3. Op den landsdienaar, die door zijn diensttijd aanspraak op verkrijging van pensioen kan doen gelden, doch aan wien een buitenlandsch verlof, of eene verlenging van zoodanig verlof is verleend, rust de verplichting:

a. om, na afloop van het al dan niet verlengd verlof, voor een bij het verleenen (verlengen) van het verlof bepaalden tijdsduur van ten hoogste vijf jaren beschikbaar te blijven voor 's Lands dienst;

b. om, indien de Gouverneur vaststelt, dat aan de onder letter *a* omschreven verplichting niet is voldaan, anders dan in geval van welbewezen ziekte-, ziels- of lichaamsgebreken, buiten eigen toedoen ontstaan, alle van landswege gedane uitgaven, verband houdende met het verlof en (of) de verlenging daarvan terug te betalen, voor zooveel die uitgaven meer bedragen dan het beloop van het pensioen, dat den betrokkene over het hierbij in aanmerking komende tijdvak zou zijn uitgekeerd, ware hem pensioen verleend op den dag, waarop het verlof is ingegaan, dan wel op dien waarop hij daarna aanspraak op pensioen verkregen heeft.

4. De invordering van de terug te betalen gelden geschiedt bij voorkeur door inhouding op door den schuldenaar ten laste van de betrokken begrooting of begrootingen genoten wordende inkomsten.

5. Verhaal langs gerechtelijken weg geschiedt bij een door den Gouvernements-Secretaris onderteekend afschrift van de door den Gouverneur genomen beschikking, waarbij de verplichting tot terugbetaling wordt vastgesteld, aan het hoofd voerende de woorden: „In naam der Koningin!". Dit afschrift heeft dezelfde kracht en mag op dezelfde wijze en met inachtneming van dezelfde voorschriften ten uitvoer worden gelegd als de grossen van in kracht van gewijsde gegane vonnissen in zaken van burgerlijk recht.

Artikel 25.

1. De landsdienaar, die te kennen geeft door ziekte verhinderd te wezen zijn dienst naar behooren te verrichten, doch ten behoeve van wien eene geneeskundige verklaring, als in het eerste lid van artikel 7 of in het eerste lid van artikel 14 bedoeld, niet kan worden afgegeven, wordt uit den dienst ontslagen, tenzij er aanleiding bestaat om hem, naar gelang van omstandigheden, in het genot te stellen, hetzij van een verlof buiten bezwaar van den Lande, hetzij van een binnenlandsch verlof wegens langdurigen dienst, hetzij van een zoodanig buitenlandsch verlof. Ingeval eene verklaring als in het eerste lid van artikel 14 bedoeld niet kan worden verkregen, doch wel eene verklaring als in het eerste lid van artikel 7, wordt de landsdienaar, zoo daartoe overigens termen zijn, in het genot gesteld van binnenlandsch verlof wegens ziekte.

2. De landsdienaar in het genot van verlof, die om gezondheidsredenen ongeschikt bevonden wordt om zijn dienst te hervatten en aan wien eene verlenging van verlof onder genot van verlofbezoldiging niet zou mogen worden verleend, wordt mede uit den dienst ontslagen, tenzij aanleiding bestaat om hem in het genot te stellen van een verlof buiten bezwaar van den Lande.

3. Wordt aan een landsdienaar, die in het genot is van een verlof, ontslag uit den dienst verleend, dan mag dit ontslag ook vroeger ingaan dan met den dag, waarop het verlof zou eindigen.

Artikel 26.

1. De landsdienaar, aan wien verlof wegens ziekte is verleend, zoomede hij, wiens verlof wegens ziekte is verlengd, mag niet eene openbare of eene particuliere betrekking

bekleeden of min of meer geregeld terugkeerende werkzaamheden vervullen zonder vooraf verkregen vergunning van den Gouverneur, dan wel, in daartoe leidende gevallen, van Onzen Minister van Koloniën.

2. **Deze vergunning wordt alleen verleend, wanneer zal** zijn gebleken, dat uit een geneeskundig oogpunt tegen het bekleeden van de gewenschte betrekking of van den gewenschten werkkring geen bezwaren bestaan; zij kan te allen tijde worden ingetrokken, wanneer zoodanige bezwaren nader mochten rijzen.

3. **In elke uitgebrachte geneeskundige verklaring, op** grond waarvan verlenging van verlof mogelijk is, wordt tevens een oordeel over eventueele voortzetting van de werkzaamheden opgenomen.

Van de verlofbezoldigingen.

Artikel 27.

1. De verlofbezoldiging van den landsdienaar, die in het genot is gesteld van een binnenlandsch verlof, bedraagt:

A. ingeval het verlof is verleend wegens langdurigen, onafgebroken dienst:

I. gedurende de eerste twee maanden, negentig ten honderd van de bezoldiging;

II. gedurende de volgende maanden, tachtig ten honderd van de bezoldiging;

B. ingeval het wegens langdurigen dienst verleend verlof uit hoofde van ziekte is verlengd:

I. gedurende de eerste maand van den verlengden verlof-termijn, tachtig ten honderd van de bezoldiging;

II. gedurende de volgende drie maanden, zeventig ten honderd van de bezoldiging;

III. gedurende de daaropvolgende maanden, zestig ten honderd van de bezoldiging;

C. ingeval het verlof is verleend wegens ziekte:

I. gedurende de eerste twee maanden, de volle som der bezoldiging;

II. gedurende de volgende maanden:

a. bijaldien de ziekte ontstaan is in en door de uit-

oefening van het ambt of ter zake van die uitoefening, hetzij ten gevolge van gewelddadige aanranding of verzet, hetzij van met gevaar gepaard gaande dienstverrichtingen, de volle som der bezoldiging gedurende drie maanden, negentig ten honderd van de bezoldiging gedurende de volgende drie maanden, en tachtig ten honderd van de bezoldiging gedurende de overige maanden;

b. bijaldien de ziekte het gevolg is van andere dan de onder letter *a* vermelde omstandigheden, tachtig ten honderd van de bezoldiging gedurende drie maanden, zeventig ten honderd van de bezoldiging gedurende de volgende drie maanden, en zestig ten honderd van de bezoldiging gedurende de overige maanden.

2. Indien het binnenlandsch verlof wegens ziekte binnen den tijd van drie maanden door een ander zoodanig verlof is voorafgegaan, wordt, voor de bepaling van de verlofbezoldiging, dit verlof als eene voortzetting van het voorafgegaan verlof beschouwd.

3. Het in het vorig lid bepaalde vindt geen toepassing indien de ziekte het gevolg is van de onder letter *a* van het eerste lid bedoelde omstandigheid.

Artikel 28.

1. De verlofbezoldiging van den landsdienaar, die in het genot is gesteld van een buitenlandsch verlof, bedraagt, ingeval het verlof is verleend wegens langdurigen, onafgebroken dienst:

a. na volbrenging van de in het eerste lid van artikel 13 aangegeven diensttijden: zestig ten honderd van f 3000, en, voor wat betreft bezoldigingen hooger dan f 3000, daarenboven: vijftig ten honderd naar reden van de tweede f 3000 bezoldiging, veertig ten honderd naar reden van de derde f 3000 bezoldiging, en tien ten honderd naar reden van het overige deel der bezoldiging;

b. na volbrenging van de in het tweede lid van artikel 13 aangegeven diensttijden, dan wel, in daartoe leidend geval, van den ingevolge het derde lid van dat artikel vastgestelden diensttijd: de onder letter *a* vermelde verlofbezoldiging, verhoogd met twee ten honderd voor elk vol jaar diensttijd boven de gestelde normen, met een maximum-verhooging van tien ten honderd.

2. De verlofbezoldiging bij een buitenlandsch verlof wegens ziekte is gelijk aan die bij een buitenlandsch verlof in het geval bedoeld onder letter *a* van het vorig lid. Wanneer echter de landsdienaar aanspraak zou kunnen doen gelden op verkrijging van een buitenlandsch verlof wegens langdurigen dienst, onder genot van eene verlofbezoldiging als onder letter *b* van het vorig lid bedoeld, wordt aan hem eene op overeenkomstigen voet berekende verlofbezoldiging toegekend.

Artikel 29.

1. Het bedrag der verlofbezoldiging wordt naar boven afgerond tot het naaste getal volle guldens, dat een veelvoud van twaalf oplevert.

2. De eenmaal toegekende verlofbezoldiging ondergaat geen wijziging ingeval van verhooging van de activiteitbezoldiging, ten gevolge van termijnverhoogingen, als anderszins.

3. De verlofbezoldiging vangt aan met den dag, waarop het verlof ingaat, en houdt op:

a. uiterlijk met den laatsten dag van den verloftermijn;

b. met den laatsten dag der maand, waarin de verlofganger overlijdt;

c. met den dag, voorafgaande aan dien, waarop de verlofganger 's Lands dienst verlaat.

4. Wanneer het verlof in dezelfde maand eindigt, als waarin het is aangevangen, worden over den verloftijd eventueel te veel genoten inkomsten ingehouden bij de eerstvolgende uitbetaling van bezoldiging, als anderszins.

Artikel 30.

1. De verlofbezoldiging wordt slechts betaalbaar gesteld in *Nederland*, in *Suriname* of in *Curaçao*, in het eerste geval na ontvangst door Onzen Minister van Koloniën van eene schriftelijke aanvraag daarvoor, houdende tevens opgave van den dag van aankomst in *Nederland* dan wel in het land van bestemming alsmede de plaats van vestiging en het volledig adres aldaar van den landsdienaar; daarbij wordt overgelegd een door of vanwege den Gouverneur afgegeven bewijs van ophouding van betaling van vooraf genoten inkomsten.

2. Bij verblijf buiten *Nederland*, *Suriname* of *Curaçao* geschiedt de uitbetaling van de verlofbezoldiging aan een tot de ontvangst daarvan aldaar gemachtigde.

Overgangsbepalingen.

Artikel 31.

1. De in artikel 27 van het Koninklijk besluit van 10 Maart 1917 (*Gouvernementsblad* n°. 38) omschreven aanspraken op buitenlandsch verlof wegens langdurigen dienst en wegens ziekte van landsdienaren, verbonden aan den Surinaamschen burgerlijken dienst, blijven gehandhaafd, met dien verstande, dat de betrokkenen, ingeval van verlof wegens ziekte, overigens aan de bepalingen van dit besluit zijn onderworpen.

2. Ingeval van verlof wegens langdurigen dienst wordt aan den landsdienaar, op wien het in het vorig lid bepaalde van toepassing is, toegelegd eene verlofbezoldiging, berekend op den voet van de dienaangaande vóór 1 November 1910 gegolden hebbende bepalingen.

3. Aan landsdienaren, verbonden aan den Surinaamschen burgerlijken dienst, met uitzondering van die, welke onder de bepalingen van het eerste lid vallen, dan wel aan landsdienaren, verbonden aan den Curaçaoschen burgerlijken dienst, die bij het in werking treden van dit besluit door hun diensttijd aanspraak zouden kunnen doen gelden op verkrijging van buitenlandsch verlof wegens langdurigen dienst, doch die aanspraak alsdan zouden verliezen, mag, in afwijking van dit besluit, doch slechts voor éénmaal, zoodanig verlof worden verleend, op den voet van de bepalingen, welke vóór die inwerkingtreding van toepassing waren.

4. De landsdienaar, aan wien een verlof als in het vorig lid bedoeld wordt verleend, wordt in het genot gesteld van eene verlofbezoldiging, berekend op den voet van de dienaangaande onmiddellijk vóór het in werking treden van dit besluit gegolden hebbende bepalingen.

5. Op de verlofbezoldigingen, die bij de inwerkingtreding van dit besluit worden genoten, blijven de vóór de vaststelling daarvan gegolden hebbende bepalingen van toepassing.

Artikel 32.

1. Dit besluit, dat onder den titel „West-Indisch Verlofbesluit 1924” kan worden aangehaald, treedt in werking:

in *Nederland*, op den eersten dag van de tweede maand volgende op die, waarin het hier te lande is vastgesteld;

in *Suriname* en in *Curaçao*, op den dag volgende op dien, waarop het aldaar zal zijn afgekondigd.

2. Bij die inwerkingtreding vervallen:

a. Onze besluiten van 10 Maart 1917, n°. 28 (*Gouvernementsblad* n°. 38), van 7 Januari 1921, n°. 54 (*Gouvernementsblad* n°. 17), van 15 Januari 1923, n°. 30 (*Gouvernementsblad* n°. 22) en van 4 Juni 1923, n°. 31 (*Gouvernementsblad* n°. 49), omtrent de vrijstellingen van dienst en de binnen- en buitenlandsche verloven in den Surinaamschen burgerlijken dienst;

b. Onze besluiten van 20 Augustus 1910, n°. 48 (*Gouvernementsblad* n°. 73), 10 Maart 1917, n°. 29 (*Gouvernementsblad* n°. 39), 3 September 1918, n°. 73 (*Gouvernementsblad* 1919, n°. 1) en 7 Januari 1921, n°. 55 (*Gouvernementsblad* n°. 18), tot regeling van uit de Surinaamsche koloniale kas te kwijten verloftraktementen;

c. de verordeningen van 17 October 1908 (*Publicatieblad* 1909 n°. 25), 21 September 1909 (*Publicatieblad* n°. 41), 3 Mei 1911 (*Publicatieblad* n°. 24), 26 Augustus 1914 (*Publicatieblad* n°. 39) en 2 Mei 1924 (*Publicatieblad* n°. 16), betreffende het verleenen van verlof aan burgerlijke ambtenaren in de kolonie *Curaçao;*

d. Onze besluiten van 6 April 1915, n°. 39 (*Gouvernementsblad* n°. 39, *Publicatieblad* n°. 34), houdende machtiging op Onzen Minister van Koloniën om verloven van burgerlijke ambtenaren, die, uithoofde van den politieken toestand in *Europa*, niet tijdig naar *Suriname (Curaçao)* kunnen terugkeeren, te verlengen, en van 9 Juni 1916, n°. 35 (*Gouvernementsblad* n°. 57, *Publicatieblad* n°. 34), houdende machtiging op Onzen Minister van Koloniën om de aan koloniale burgerlijke landsdienaren, wegens langdurigen dienst, verleende buitenlandsche verloven, in verband met den langeren duur der reis tusschen *Nederland* en zijne koloniën ten gevolge van den oorlogstoestand, met ten hoogste twee maanden te verlengen, met behoud van verlofsbezoldiging;

e. het eerste lid van artikel 15, artikel 16 en artikel 17 van het bij Koninklijk besluit van 4 September 1868, n°. 17

(*Gouvernementsblad* n°. 14) vastgestelde Reglement op de inrigting en de zamenstelling der regterlijke magt in de kolonie *Suriname* (geldende tekst in *Gouvernementsblad* 1918 n°. 41);

f. het eerste lid van artikel 15 van het bij Ons besluit van 22 Mei 1914, n°. 84 (*Publicatieblad* n°. 35) vastgesteld Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie *Curaçao*, zooals dat luidt na de daarin bij artikel 1 onder X van Ons besluit van 6 Juli 1918, n°. 72 (*Publicatieblad* n°. 61) aangebrachte wijziging.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 25sten November 1924.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *eersten* December 1924.

De Minister van Justitie,
HEEMSKERK.

Heeft de opneming daarvan in het *Publicatieblad* bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 13den Januari 1925.

BRANTJES.

De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

Uitgegeven den 22n. Januari 1925.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.